

Samen

Nu ik dan weet hoe diep wij ons vergisten
toen we verbraken wat niet mocht verbroken,
dan weet ik weer wat wij al altijd wisten:
die tijd is het, toen we nog samen lachten,
de bloei van onze bloem, destijds ontloken,
waarop we tevergeefs, maar samen, wachtten.

Philip Vermoortel